

Silje Fismen

MINNEORD

Foto: Grete Reimers

Silje Fismen, overlege i patologi ved Universitetssykehuset Nord-Norge i Tromsø, døde brått og uventet 27.7.2019, bare 43 år gammel.

Silje var født og oppvokst i Bergen og studerte til cand.med. i samme by. Etter turnustjeneste ved Tønsberg sykehus og i primærhelsetjenesten i Nordreisa begynte hun ved Universitetssykehuset Nord-Norge, til å begynne med ved hudavdelingen, før hun etter en stund fortsatte ved patologiavdelingen. Men interessen for dermatologi forsvant aldri, og denne fagkombinasjonen ble styrende for Siljes videre karriere i vår avdeling.

Silje utmerket seg fra første stund. Hun arbeidet hardt og konsentrert. Hun fordypet seg i faget med forbilledlig iver og entusiasme. Hun forsket, tok doktorgrad og var ferdig spesialist i patologi i 2011. Hun engasjerte seg nasjonalt og søkte kontakter internasjonalt. Silje syntes det var viktig å bli *god* – og hun ble det.

Og, enda viktigere, Silje var en *klok* patolog. En som så nyansene, som tok fornuftige og praktiske beslutninger og som alltid var bevisst at prøven egentlig var en pasient. Hun forstod og var trygg i rollen sin, hun satte pris på dialogen med rekvirentene, hun stolte på seg selv og de stolte på henne.

Så, takket være hardt arbeid og sjeldne personlige egenskaper ble Silje ikke bare vår avdelings ledende innen hudpatologi, men en av Norges fremste. Men, aller viktigst, Silje var en fantastisk venn og kollega. Godt likt av alle. Alltid hjelpsom, alltid positiv og alltid engasjert i arbeidet. Samtidig hadde ingen så mange andre interesser som Silje, ingen lot seg begeistre som henne. Friluftsliv, trening, håndarbeid, matlaging, finkultur, bytur, historie, musikk, litteratur, reising... Silje var egentlig interessert i «alt». Hvordan hun fikk tid, skjønner ingen av oss. Likevel var ingen mer interessert mandag morgen enn Silje i å høre om hva *vi* hadde gjort i helgen, om en bok *vi* hadde lest, en film *vi* hadde sett.

Kjærligheten til Nord-Norge kjølnet aldri, ingen strålte som Silje når hun hadde hatt en nordlyskveld, vært på fjellet i midnattssol eller hatt en helg med familien på hytta i havgapet.

Silje var uendelig glad i familien sin, og våre tanker går til Stig, Ingmar og Alma. Vi er mange som var glad i Silje. Vi sitter igjen med savn og tomhet og kommer aldri til å slutte å tenke på henne, men vi er takknemlige for at vi fikk være sammen med henne en stund.

Fra kollegaene ved Avdeling for klinisk patologi, Universitetssykehuset Nord-Norge

Publisert: 9. desember 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0718

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no